Ἔγγραφα τοῦ Μεσαίωνος ἐκ Πατρῶν

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙΟΝ ΤΩΝΠΑΛΑΙΩΝΠΑΤΡΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. Π. Στεργιανοπούλου

Ἐπίσημον ἔγγραφον ἀπό 15 Μαΐου 1436 δημοσιευθὲν ὑπὸ τοῦ Ernst Gerland (ὑπὸ τίτλον εἰς ἑλληνικὴν μετάφρασιν: Νέαι πηγαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς λατινικῆς ἀρχιεπισκοπῆς Πατρῶν σελ. 218 ἀρ. 1) πραγματεύεται ὑπόθεσιν τοῦ Νικολάου Λεονέσσα κατὰ τοῦ ἑβραίου Σολομῶντος υἱοῦ τοῦ Ἀβραὰ ἐκ Πατρῶν. Ὁ Λεονέσσα ἐνήγαγε διὰ τοῦ ἐπιτρόπου του Ἀλεξίου Κουζοῦ Ράπτη τὸν ἐν λόγῳ Ἰουδαῖον ὅτι ἐκαλλιέργει κτῆμα ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν καὶ εἰς θέσιν Στρῶ, ἀνῆκον εἰς τὸν μοῖστρον Ντζήλιον ντὲ Λεονέσσα (ἰατρὸν). Παρῆλθον πολλὰ ἔτη καὶ ὁ Σολομὼν δὲν ἐπλήρωνε τὰ συμφωνηθέντα 5 ὑπέρπερα (βυζαντινὰ χρυσᾶ νομίσματα) εἰς τὸν Ντζήλιον ἢ τοὺς κληρονόμους του ὡς αὐθεντοτόπους, τὰ ὁποῖα κατέβαλλε τοὺς πρώτους χρόνους. Διὰ τοῦτο ἐζητήθη νὰ καταδικασθῇ ὁ Σολομὼν διότι κδολερῶς καὶ πανούργως οὐκ ἔδιδε τὸ ρηθὲν τέλος τοσούτους χρόνους, ἵν' ὅπως ἀπεκδύσῃ τὸν αὐτὸν τόπον ἀπὸ τὸν ἴδιον οἰκοκύριν καὶ ἰδιώσεται αὐτὸν (τὸν κάμῃ ἰδικόν του) αὐτὸς ὁ Ἰουδαῖος». Αὐτὸς δὲ «ἀνταποκρινόμενος ἔλεγεν ὅτι τὸ τέλος οὐδὲν μὲ τὸ ἐζήτησας καὶ οὐδ' ἐγὼ τὸ ἐπλήρουν· εἰ δ' ὅταν νὰ μὴ τὸ ἐζήτησας καὶ ἐγὼ νὰ μὴ τὸ ἐπλήρωσα, κατὰ τὴν συνήθειαν, τότε δικαίως νὰ ἐκαταδικαζόμην». Συζητηθείσης τῆς ὑποθέσεως ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ Παλαιολόγου παρόντων καὶ τινων εὐγενῶν ἀνδρῶν ὡς κριτῶν (καθεζομένου τοῦ ἀναγεγραμμένου ἐξαδέλφου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ Παλατίῳ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν καὶ συγκαθεδόντων μετ' αὐτοῦ τινῶν εὐγενῶν ἀνδρῶν), ἀπεφασίσθη «νὰ ἓνι καταδικασμένος καὶ κατακεκριμένος ὁ αὐτὸς Σολομὼν ὁ Ἰουδαῖος», πρῶτον μὲν νὰ ἀπολέσῃ ὅλα τὰ δικαιώματα ὅσα εἶχεν ἐπὶ τοῦ λεχθέντος κτήματος καὶ νὰ ἐπιστραφῇ αὐτὸ εἰς τὸν Νικόλαον ντὲ Λεονέσσα ὡς αὐθεντότοπον, καὶ δεύτερον τὸ τέλος τῶν τοσούτων χρόνων, τὸ ὁποῖον ὤφειλε νὰ καταβάλῃ «εἰς ἀναδιπλασιασμὸν κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ τάξιν τοῦ πριγκιπάτου» νὰ πληρώσῃ κατὰ συγκατάβασιν «μοναπλῶς ὥσπερ νὰ τὸ ἤθελε πληροῖ καὶ ἕκαστον χρόνον».

***

Ὅταν τις δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἤθελε νὰ καλλιεργῇ τὸ κτῆμα του, διετήρει μόνον τὴν αὐθεντοτοπίαν (δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας), διὰ δὲ τὴν καλλιέργειαν παρεχώρει τοῦτο εἰς ἄλλον. Οἱ ὅροι αὐτῆς τῆς «ἐκδόσεως» ἐτίθεντο εἰς ἰδιαίτερον συμφωνητικόν, λεγόμενον πάκτον.

Τὸ ἄνω ἀναφερόμενον Παλάτιον τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, κατὰ τὸν Γκέρλαντ ἀνάκτορον τοῦ δεσπότου Θωμᾶ τοῦ Παλαιολόγου, ἦτο τὸ παλαιὸν μητροπολιτικὸν οἴκημα, ἔργον λαμπρὸν καὶ πολυτελέστατον τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, τὸ ὁποῖον ἔκειτο οὐχὶ μακρὰν τοῦ φρουρίου καὶ παρὰ τὸν ναὸν τῶν Ἁγ. Θεοδώρων. Κατὰ τὸν ἱστορικὸν Θωμόπουλον («Ἱστορία Πατρῶν σ 230 α) κατεστράφη τοῦτο ὑπὸ τῶν Τούρκων πιθανῶς κατὰ τὴν πρώτην ὑπ' αὐτῶν εἰς Πελοπόννησον γενομένην κατάκτησιν καὶ οὐχὶ ὡς ἀναφέρει ὁ Ραγκαβῆς (Τὰ ἑλληνικὰ σ. 73) τῷ 1770 ὑπὸ τῶν Τουρκαλβανῶν.

Τὸ μητροπολιτικὸν τοῦτο μέγαρον ἐχρησίμευε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Φραγκοκρατίας ὡς ἕδρα τοῦ Λατίνου ἀρχιεπισκόπου, ἔνθα συνετάσσοντο καὶ διάφορα συμβόλαια. Δύο τοιαῦται συμβολαιογραφικαὶ πράξεις γνόμεναι λατινιστὶ ἐν τούτῳ τῷ «ἀρχιεπισκοπάλι Παλάτιο πατροτσένσι» ὑπὸ τοῦ Λατίνου ἀρχιεπισκόπου Ραϊνάλδο ντὲ Λάουρο ἀναφέρονται εἰς δύο ἔγγραφα (Γκέρλαντ σ. 151 7 καὶ 159 0) ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου 1353 καὶ 29 Σεπτεμβρίου 1355.

Ἐπὶ τοῦ δεσπότου Θωμᾶ τοῦ Παλαιολόγου τὸ δικαστήριον, ἡ τότε κούρτη τῆς αὐθεντίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδικάζοντο τὰ πάσης φύσεως ἀναφυόμενα ζητήματα, ἐλειτούργει ὡς φαίνεται εἰς ἰδιαίτερα διαμερίσματα τοῦ προκειμένου Παλατίου τῶν Παλαιῶν Πατρῶν.

***

Τὸν Μάϊον τοῦ 1430 ὁ Κωνστ)νος Παλαιολόγος κατέλαβεν ὁριστικῶς τὰς Πάτρας διατελούσας ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Λατίνου ἀρχιεπισκόπου Πανδούλφου Μαλατέστα. Κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1432 ὁ Κων)νος συνήνεσε νὰ ἀνταλλάξῃ τὰς κτήσεις του μὲ ἐκείνας τοῦ ἀδελφοῦ του Θωμᾶ. Καὶ αὐτὸς μὲν ἔλαβε ὅλην τὴν βορειοδυτικὴν Πελοπόννησον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Πατρῶν ὡρίσας ὡς διαμονὴν αὐτοῦ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἀχαΐας πρωτεύουσαν Γλαρέντζαν, ὁ δὲ Κων)νος παρέλαβε τὴν Καλάβρυτα.

Τὸ καθεστὼς τοῦτο παρέμεινεν ἀμετάβλητον μέχρι τοῦ 1437. Κατὰ τὸν ἐν ἔτει τούτῳ γενόμενον συμβιβασμὸν τοῦ Θεοδώρου Β' Παλαιολόγου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Θωμᾶ, ὁ Θεόδωρος διετήρησε τὸ δεσποτᾶτον τοῦ Μιστρᾶ, ὁ δὲ Θωμᾶ τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τῆς Πελοποννήσου μετὰ τῶν Πατρῶν. Τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1436 ὁ Κων)νος ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα ὡς τοποτηρητὴς ἀναπληρώσῃ τὸν αὐτοκράτορα ἀδελφόν του Ἰωάννην ἀπελθόντα τὴν 27 Ν)βρίου εἰς Ἰταλίαν ἵνα συμμετάσχῃ τῆς Συνόδου ἐν Φλωρεντίᾳ διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν.

Κατὰ τὸν τρίτον συμβιβασμὸν τῶν ἀδελφῶν Παλαιολόγων ἐν ἔτει 1443 ὁ Θεόδωρος Β' ἀνέλαβε τὴν Σολημβρίαν, ὅπου ἀπέθανε τὸ 1448, καὶ ὁ Κων)νος τὸ δεσποτᾶτον τοῦ Μιστρᾶ μὲ τὴν Λακωνικήν, Ἀργολίδα καὶ τὴν βόρειον παραλίαν τῆς Πελοποννήσου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος αὐτῆς μὲ τὰς Πάτρας κατεῖχεν ὁ Θωμᾶς.

Καὶ ὅταν ὁ Κων)νος στεφθεὶς αὐτοκράτωρ τῷ 1449 παρέμεινεν εἰς τὴν Κων)πολιν, καθώρισε τὰ ὅρια τῶν κτήσεων τῶν ἀδελφῶν Δημητρίου καὶ Θωμᾶ. Καὶ εἰς μὲν τὸν Δημήτριον παρεχωρήθη τὸ νοτιοανατολικὸν τμῆμα τῆς Πελοποννήσου μὲ πρωτεύουσαν τὸν Μιστρᾶν, αἱ δὲ κτήσεις τοῦ Θωμᾶ ἐξετείνοντο καθ' ὅλον τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τῆς Πελοποννήσου μὲ τὰς Πάτρας καὶ τὴν Γλαρέντζαν.

Ἐξ ἐγγράφου συνταχθέντος ἐν Πάτραις τὴν 21 Ἀπριλίου 1456 (Γκέρλαντ σ. 233) ἔνθα ἀναγράφεται ὅτι νοτάριος καὶ καντζελάριος Παλαιῶν Πατρῶν ἦτο «ὁ δοῦλος τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου τοῦ πανυψηλοτάτου καὶ πανευτυχεστάτου δεσπότου κυροῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου τοῦ Πορφυρογεννήτου», καταφαίνεται ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453) αἱ Πάτραι διετέλουν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἱστορικῶν σταθμῶν ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ Πάτραι εἶχον τὴν τύχην νὰ διατελοῦν συνεχῶς ἐπὶ μίαν σχεδὸν γενεάν, κατὰ τὸν Γκέρλαντ μέχρι τοῦ 1460, ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν μόνον ἑνὸς δυάστου, τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου.

Π. Στεργιανόπουλος
Καθηγητὴς

Μικρὰ νέα

Τὸ κρῦο γίνεται πιὸ αἰσθητὸ ὅσο περνοῦν οἱ ἡμέρες.

—Τὴν νύχτα ἰδίως θεωρεῖται τόλμημα τὸ νὰ κυκλοφορήσῃ κανεὶς χωρὶς σακκάκι.

—Δεῖγμα ὅτι μπαίνουμε πλησίστιοι πρὸς τὸ χειμῶνα, εἶναι ὅτι λιγοστεύουν οἱ περιπατητὲς τοῦ μώλου.

—Ὡς ἐπίσης καὶ ἡ κατανάλωσις λεμονάδων.

—Οἱ ὁποῖες ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ φασκόμηλα, χαμομήλια καὶ τσάγια κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ζεστά.

—Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾶ τοὺς λιγοστοὺς περιπατητὰς τοῦ μώλου, ποὺ εἰς πεῖσμα τοῦ καιροῦ καὶ τῆς ψύχρας ἐπιμένουν νὰ κάνουν βόλτες μὲ τὸ δικαιολογητικὸ ὅτι θέλουν νὰ ἀναπνεύσουν λίγο ἰώδιο, οἱ ἑξῆς προβλέψεις ὑπάρχουν.

—Ὅτι γρήγορα τὸ ἰώδιο θὰ τὸ νοιώσουν, στὴν πλάτη δ. μως, μαζὶ μὲ κοφτὲς βεντοῦζες.

—Τὰ Λοϊκὰ ἀναγνωστήρια ἐπλουτίσθησαν μὲ νέα βιβλία.

—Πολὺ σύντομα, ὡς ἐδηλώθη, θὰ ἐξωραισθῇ ἡ πλατεῖα 'Ομονοίας.

—Ἡ ὁποία καὶ θὰ γίνῃ μία ἀπὸ τὶς καλλίτερες πλατεῖες τῆς πόλεως.

—Οἱ θεατρόφιλοι τῶν Πατρῶν δὲν ἔχουν παράπονο.

—Δύο ἐξαιρετικὰ θεατρικὰ συγκροτήματα εὑρίσκονται ἐνταῦθα καὶ μὲ προοπτικὴ νὰ μείνουν γιὰ καιρὸ στὴν Πάτρα.

—Ἑτοιμάζονται καὶ οἱ χειμερινοὶ κινηματογράφοι.

—Οἱ ὁποῖοι καὶ θ' ἀρχίσουν τὶς παραστάσεις τους, μᾶλλον μετὰ 10ήμερον.

—Τὰ ἀποτελέσματα τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν θὰ ἀνακοινωθοῦν μέχρι τῆς 15ης τρέχ.

—Ἤρχισαν τὰ μαθήματα τῶν σχολείων.

—Ὁ δὲ μαθητόκοσμος ἀναπολεῖ μὲ νοσταλγίαν τὴν ἐποχὴν τῶν μπάνιων, στὴν Γλυφάδα καὶ τὶς Ἰτιές.

—Στὴν Ἀθήνα τὰ μπάνια διεκόπησαν ἐσπευσμένως καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων.

—Ὡς γνωστὸν εἶχε ἐμφανισθῆ τὸ σκυλόψαρο.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

—Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐλαιουργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Κοντεϊκων.

Διακηρύσσει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον Διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ συμπληρώσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίᾳ συντεταγμένου τιμολογίου ἡ ἀνάδειξις Ἐργολάβου διὰ τὴν κατασκευὴν Συν)κοῦ Ἐλαιουργείου Κοντεϊκων (Ζακύνθου) Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1948 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12—1 μ.μ. εἰς τὸ ἐν Ζακύνθῳ Ὑποκατάστημα τῆς Α.Τ.Ε.

Δεκτοὶ Ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων Β' Τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐν Ζακύνθῳ Ὑποκ)τι τῆς ΑΤΕ καὶ παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Γραφείῳ τοῦ Τμήματος Γεωργικῆς Μηχανικῆς τῆς Α.Τ.Ε. (Ὁμήρου 2).

(Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ)

ΣΚΕΨΕΙΣ

Κάτω στὸ φόντο τ' οὐρανοῦ, τὸ σούρουπο ἀργοσβύνει
κι' ἡ νύφη τοῦ Πατραϊκοῦ ἀμόλυντη θὰ μείνῃ
κι' ἄς οὐρλιάζουνε βραχνὰ, τὰ κόκκινα τσακάλια
σὲ λίγο ἀστραποθύελλα, θὰ πέσῃ στὰ κεφάλια

Γιατ' εἶν' πρωτάκουστη ὀργὴ, π' ὁλόγυρα συμβαίνει
καὶ ἡ φοβέρα τὸ κακὸ, τὰ πάντα μᾶς μαραίνει
κ' ἡ χώρα τ' ἥλιου τῆς αὐγῆς, ὅ πόσο ὑποφέρει
ἀφοῦ τὴν κτύπησ' ὑπουλα, τ' ἀδελφοκτόνο χέρι.

Μὰ ἦλθ' ἡ ὥρα γρήγορα, καὶ τ' αἷμα θὲ νὰ πάψῃ
τὰ βάσανά μας κ' οἱ σφαγὲς, τὰ χέρια π' εἶχαν βάψει
θὰ συντριβοῦν χίλιες φορὲς. Θὰ γίνουν κορνιαχτὸς
γιατὶ τὸ θέλ' ἡ λευτεριὰ, τ' ὑπόσχεται ὁ Στρατός.

Ν. Γ. Πέππας 1ος Λόχος

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΟΙΚΗΔΕΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΒΡΑΣ. ΛΕΥΤΑΚΗ

Ὑπὸ τοῦ ἐγκρίτου ἐν Ἀθήναις συμπολίτου μας συγγραφέως καὶ δημοσιογράφου κ. Ἀνδρ. Σκανδάμη ἐξεφωνήθη ὁ κάτωθι ἐπικήδειος εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ πολυκλαύστου ἀειμνήστου ἀρχισυντάκτου τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» Πατρῶν, Βρασίδα Λευτάκη, κηδευθέντος εἰς Ἀθήνας.

Προσφιλέστατε συνάδελφε

Μὲ εἰλικρινῆ θλίψη καὶ βαθὺ πόνον γιὰ τὸν πρόωρο χαμό σου προσέρχομαι νὰ σοῦ ἀπευθύνω τὸν τελευταῖον χαιρετισμὸν, ὕστερα ἀπὸ 25 χρόνια ἀδελφικῆς φιλίας καὶ ἀγάπης.

Ὑπῆρξες ὑπόδειγμα συναδέλφου μὲ ἀνωτερότητα ψυχῆς καὶ διανοίας, μὲ καρδίαν ποὺ ἐπάλλετο ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα ἀλτρουϊσμοῦ καὶ φιλαλληλίας. Ὑπῆρξες προσηνὴς καὶ ἀγαπητὸς πρὸς ὅλους καὶ ἐχάρισες τὸ ἐνδιαφέρον σου καὶ τὴν στοργὴ σου σὲ κάθε ἕναν ποὺ εἶχε ἀνάγκην τῆς βοηθείας σου. Ἐπὶ 30 ὁλόκληρα χρόνια ἠγωνίσθης τὸν καλὸν καὶ τίμιον ἀγῶνα τοῦ Ἕλληνος Δημοσιογράφου Ἀπὸ σένα ἐμεῖς οἱ νεώτεροι πήραμε τὰ πρῶτα φῶτα καὶ ἀκούσαμε τὰ πρῶτα ἐνθαρρυντικὰ λόγια γιὰ νὰ ἀκολουθήσωμε τὸν ἄχαρη δρόμο τῆς Δημοσιογραφίας. Ὑπῆρξες μαχητὴς ἀθεναρὸς τοῦ καλαμου καὶ δεξήγαγες διὰ τῆς ἀριστοτεχνικῆς σου πέννας τοὺς ὡραιοτέρους Ἐθνικοὺς ἀγῶνας καὶ αἱ στῆλαι τῶν ἐφημερίδων ὄχι μόνον τῶν Πατρῶν ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐπλημμύριζαν ἀπὸ τὰ ἄρθρα σου ποὺ συνεκλόνιζαν τὰς ψυχὰς ἀπὸ τὸν παλμὸν τῆς πατριωτικῆς σου πνοῆς καὶ τοῦ πνεύματος τῆς αὐτοθυσίας διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς φιλτάτης πατρίδος.

Ὑπέφερες, εἰργάσθης καὶ ἐμόχθησες ὅσον οὐδεὶς ἴσως ἀπὸ ἡμᾶς. Καὶ ὅμως δὲν ἠσθάνθης ποτὲ τὸ χάδι τῆς ζωῆς καὶ τὸ χαμόγελο τῆς χαρᾶς. Ἐπάλλεσες πρὸς ὅλας τὰς ἀντιξοότητας καὶ τέλος ἔδωσες τὸν ἑαυτόν σου ὁλοκαύτωμα εἰς τὴν ἀκληρότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἀσκεῖται τὸ Δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὴν Ἐπαρχίαν. Ἐπαλλεσες τραχύτατα καὶ ὡς τίμιος ἀγωνιστὴς ἔπεσες εἰς τὰς ἐπαλξεις τοῦ Δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος. Οὐδέποτε ἄλλοτε οἱ στίχοι τοῦ Μαβίλλι θὰ ἐνεγράφωναν καλύτερα τὸ νόημα τους: «Καλότυχοι οἱ νεκροὶ ποὺ λησμονᾶται». Γιατὶ σὲ σένα πολυφιλητὲ συνάδελφε. Οἱ πίκρες τῆς ζωῆς, τὰ βασανα, οἱ ταλαιπωρίες ἦσαν τόσες ποὺ δὲν θὰ τὶς ξεχνοῦσες ποτέ. Γι' αὐτὸ περισσότερο θρηνοῦμε σήμερα τὸ χαμό σου, γι' αὐτὸ τὰ δάκρυα τῆ ψυχῆς μας ἀνεβαίνουν στὰ μάτια, γι' αὐτὸ ἡ καρδιά μας σφίγγεται ποὺ μᾶς ἀφινεις.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ θὰ σὲ σκεπάσῃ ἀλησμονητὲ φίλε καὶ συνάδελφε καὶ ὁ Ὑψιστος ἄς ρίξῃ τὴν θεῖαν δρόσον του εἰς τὸν ναπὸν τάφον σου. Αἰωνία σου ἡ Μνήμη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Β' Νεκροταφεῖον (Ἁγ. Ἀλεξιωτίσσης)

Εἰδοποιοῦνται οἱ συγγενεῖς τῶν ἐνταφιασθέντων νεκρῶν ἐν τῷ Β' Νεκροταφείῳ ἄνω πόλεως (Ἁγίας Ἀλεξιωτίσσης):

α) Οἱ κατέχοντες τάφον ἐξ ἀγορᾶς, περιφραγμένον ἢ μή, ὅπως προσέλθωσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ἐ.ἔ. καὶ δυνάμει τοῦ εἰς χεῖρας των διπλοτύπου ἀγορᾶς, ἢ ἐκ τῶν τηρουμένων παρ' ἡμῖν βιβλίων, μεριμνήσωσι διὰ τὴν ἔγγραφὴν τοῦ σχετικοῦ ἀριθμοῦ ἀγορᾶς ἐπὶ τῶν σταυρῶν ἢ κιόνων τῶν μνημείων, ὡς καὶ διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ χώρου, τὸν ὁποῖον δικαιοῦνται καὶ τοῦτο πρὸς ὁριστικὴν τοξενόμησιν τῶν κατειλημμένων ἐξ ἀγορᾶς τάφων ἐν τῷ Νεκροταφείῳ. Γνωρίζομεν ὡσαύτως, ὅτι οὐδεμίαν εὐθύνην θὰ φέρῃ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον διὰ τοὺς κατειλημμένους καὶ μὴ ἀγορασθέντας τάφους (ἐκτὸς τῶν τοιούτων τῆς ἐνορίας) ἐφ' ὅσον δὲν προσέλθωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω ταχθείσης προθεσμίας, ὡς καὶ διὰ πᾶν παράπονον συγγενῶν, μὴ προσελθόντων πρὸς ὁριστικὴν τακτοποίησιν τούτων.

β) Προκειμένου κατ' αὐτὰς νὰ προβῶμεν εἰς τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ Νεκροταφείου, εἰδοποιοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διατηρήσωσι τὰ ὀστᾶ τῶν προσφιλῶν των νεκρῶν ἐντὸς τοῦ ὀστεοφυλακίου ἐκ τάφων μὴ ἀγορασθέντων, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ὁροσέλθωσιν ἐντὸς τῆς ταχθείσης ὡς ἄνω προθεσμίας πρὸς παραλαβὴν τῶν ὀστῶν δι' ἀνορύξεως τοῦ οἰκείου τάφου, φέροντος τὸ τρίτον ἔτος ἀπὸ τῆς ταφῆς, προσκομίζοντες ἅμα ξύλινον κιβώτιον διαμέτρου 70Χ50 τιλ.μ. διὰ τὴν φύλαξιν τούτων.

γ) Ὡσαύτως εἰδοποιοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν συντήρησιν τῶν ἀγορασθέντων τάφων, περιφραγμένων ἢ μὴ, τὴ μερίμνῃ ἡμῶν, ὅπως προσερχόμενοι δηλώσωσι τοῦτο.

Ὥρα προσελεύσεως τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ ὡς ἄνω καθ' ἑκάστην ἀπὸ 3—7 μ.μ.

Τὸ Ἐκκλησ. Συμβούλιον

Δῆμος Πατρέων
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν ἡμῖν (Γραφεῖον Μητρώου καὶ Στρατολογίας) δι' ἐπείγουσαν ὑπόθεσίν των οἱ κάτωθι:

1) Χρηστοδούλου Χρηστόδουλος τοῦ Ἀντωνίου καὶ 2) Συγγενὴς ἢ γνωστὸς τις τοῦ Γεωργοπούλου Νικολάου τοῦ Ἰωάννου.

Ἐπίσης εἰς τὸ Γραφεῖον Ληξιαρχείου συγγενεῖς ἢ γνωστὸς τις 1) τῆς Ἀνθῆς συζ. Χαρ. Κολλυροπούλου τὸ γένος Σπυρ. Κω.σοπούλου καὶ 2) τῆς Μαρίας συζ. Νικ. Μαγριπλῆ τὸ γένος Νικ. Κυπραίου.

(Ἐκ τοῦ Δημαρχείου)

Σταυρόλεξον ἀρ. 358

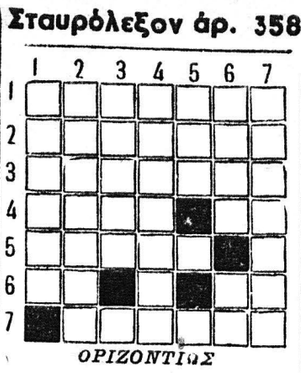

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Εὑρίσκεται εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀμερικήν. 2) Μᾶς φέρνει τὸ ξημέρωμα. 3) Τοὺς συνθέτουν πρὸς ἐξόμνησιν νικητῶν (αἰτ. πληθ.) 4) Ὑπάρχει εἰς τὰ περισσότερα μνήματα, κτητικὴ ἀντωνυμία πληθυντικοῦ. 5) Διακόπτει τὴν μονοτονίαν. 6) Μεταξὺ τοῦ Ε καὶ τοῦ Ζ-Ἄρθρον. 7) Αὐτὸ συγκρινόμενον μὲ κάποιο ἄλλο εἶναι μεγαλύτερον ἢ μικρότερον.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Εἶναι συγγενής μας. 2) Αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ εἶναι νόστιμα, 3) Νύμφη τῆς μυθολογίας. 4) Ἔχουν διὰ τοὺς μαθητὰς ὡς συνέπειαν τὴν τιμωρίαν (πλ.) 5) Τὸ ὄρος τῶν Γάλλων. 6) Εἶναι ἄφθονο... εἰς τὸ κουτσομπολιὸ τῶν γυναικῶν. 7) Τὰ κουλούρια τὰ κάνει νόστιμα.

Παρ. Κ. Κατσούφης

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

Δὲν θὰ μὲ πάρει τὸ μεγάλο καράβι...
Καρφωμένος στὸν Καύκασο
χλευάζω τοὺς θεοὺς
γιατί μ' ἀγαπάει ἡ πύρινη ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων.
Δὲν θὰ μὲ πάρει τὸ μεγάλο καράβι
στὸ σκοταδερὸ ταρταρο.
Εἶμαι ἀδερφὸς στὸ φῶς.
Τ' ἁρπάγια τοῦ κορμιοῦ μου
δὲν εἶναι ἁρπάγια καὶ τοῦ νοῦ.
Τὰ μυστικὰ κατέχω
μέλλοντος κάποιου μακρινοῦ
καὶ τὸ μεγάλο καράβι
δὲν θὰ μὲ πάρει.

Γιῶργ. Κάρτερ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

—Θεώρησις Λογαριασμῶν φορτοεκφορτωτικῶν ἐξόδων λιμένος.

Συμφώνως πρὸς σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας γνωστοποιηθεῖσαν καὶ διὰ προγενεστέρων ἡμετέρων σχετικῶν δημοσιευμάτων, εἰδοποιοῦμεν διὰ τελευταίαν φορὰν πάντας τοὺς καταβάλλοντας δικαιώματα ἢ ἀμοιβὰς εἰς πρόσωπα ἀσχολούμενα εἰς φορτοεκφορτωτικὰς ἐργασίας τοῦ λιμένος καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀμοιβὴ καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τῆς ἁρμοδίας ἐνταῦθα ΕΡΔΦ ὅπως, πρὸ πάσης καταβολῆς τῶν ἐν λόγῳ δικαιωμάτων, προσάγωσι τοὺς σχετικοὺς Δ)σμοὺς πρὸς θεώρησιν εἰς τὸ ἐνταῦθα Γραφεῖον Ἐργασίας Λιμένος, καθόσον παράπονα ὑπεβαλλόμενα μετὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸ προαναφερόμενον Γραφεῖον ἢ εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς Ἐπιμελητήριον δὲν θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν.

(ἀριθ. 1497)

Ὁ Πρόεδρος
Ν. Βέτσος

ΑΠΟΧΗ ΤΟΥ ΜΙΣΘΩΤΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ὁ Ἄρειος Πάγος (Τμῆμα Β') διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1948 ἀποφάσεώς του, ἀποφαίνεται ὅτι ἀποχὴ τοῦ μισθωτοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας πέραν τῶν ὁρίων τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 2112 ἐξομοιοῦται πρὸς σιωπηρὰν καταγγελίαν τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἐκ μέρους τοῦ μισθωτοῦ ἀνεξαρτήτως τῆς προθέσεως αὐτοῦ.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΠΑΡΝΑΣΟΣ Α. Ε

α) **"ΝΑΥΣΙΚΑ,,**

Ἑκάστη ΔΕΥΤΕΡΑΝ καὶ ΠΕΜΠΤΗΝ 10ην πρωΐνὴν.

Διὰ Ναύπακτον, Αἴγιον, Ἐρατεινὴν, Γαλαξείδιον, Ἰτέαν Λουτράκιον.

Ἑκάστην Τρίτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΝ ΑΚΡΙΒΩΣ διὰ Ἰτέαν ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΝ.

Κλίναι πρώτης θέσεως ἠριθμημέναι ἐκ τοῦ Πρακτορείου.

Πρακτορεῖον
Ἁγίου Ἀνδρέου 28α
Τηλέφωνον 27 90

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ κ. Π. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

Ἡ δημιουργία τοῦ Πολυϊατρείου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπορρόφησιν ἐνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Στοιχείου Ἰατρῶν. Ἡ δημιουργία Πολυϊατρείου ἐξυπηρετοῦντος τὴν καθόλου ὑγείαν τοῦ πολίτου ἀπετέλεσε τὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη ὁ θεσμὸς τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις εἶναι πρωτὸν πείρας αἰώνων ἐφαρμοσθεῖσαι κατ' ἀρχὰς ἐν Ἀγγλίᾳ, μεταγενεστέρως δὲ ἐπὶ Βισμαρκ ἐν Γερμανίᾳ. Ἐκ τοῦ θεσμοῦ τούτου ὁ κλάδος ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ πολίτου ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ἔχων ὡς σκοπὸν τὴν πρόληψιν καὶ συστηματικὴν ἐφαρμογὴν μέσων καὶ πόρων διὰ τὴν βοήθειαν τῆς ἐργατικῆς χειρὸς, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ οἰκοδομήματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Τὸ Πολυϊατρεῖον τοῦ Ἱδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἀπετέλεσε τὴν ἐλπίδα τοῦ θεσμοῦ καὶ ἡ θετὴς ὑγειον